

Til Regionsrådet
Region Midtjylland
Skottenborg
Viborg

10. september 2008

DRO, Det Regionale Organisationssamarbejde i Region Midtjylland, udtaler om budgetsituationen:

Lighed i sundhed – for rig som fattig – kræver politisk vilje. Nej til besparelser!

Det Regionale Organisationssamarbejde i Region Midtjylland har afholdt formandsmøde, hvor vi drøftede de besparelser og forringelser, der lægges op til i Region Midtjylland i forhold til social- og sundhedsvæsenet og i forhold til infrastrukturen.

Der er tale om en budgetsituation, som efter vores opfattelse vil føre til større ulighed blandt borgerne i Region Midtjylland. Den konsekvens må vi skarpt tage afstand fra.

Den aktuelle budgetsituation vil resultere i et misforhold mellem regionens fine vision og ledelsesgrundlag, social- og sundhedsplanlægningen og den faktiske virkelighed.

Den foreslåede udsultning af regionens samlede budget vil medføre, at der er borgere, som ikke får den pleje og behandling, der måtte være behov for. Det vil få alvorlige konsekvenser for førlighed og i værste fald for menneskeliv. De gamle og kronisk syge patienter vil blive kastebold mellem regionen og kommunerne i takt med, at de mange medicinske sengepladser vil blive lukket. Det samme vil gøre sig gældende inden for det psykiatriske område.

Disse konsekvenser finder vi ganske uacceptable i et af verdens rigeste samfund, hvor vi har mulighed for at sætte mennesket i centrum. Konsekvenserne vil understøtte den udvikling, som politisk set søges fremmet, nemlig at den private velfærd skal vokse på bekostning af offentlig velfærd.

De gode intentioner, der var lagt op til, hvad angår sammenhæng i patientforløb og forebyggelse og sundhedsfremme kommuner og region imellem, vil ikke kunne realiseres, men ende som en parentes i sundhedsvæsenets historie. Vedtages besparelsesforslagene vil sygehusvæsenet fortsætte kursen med udelukkende at sætte fokus på produktivitet og behandling. Vi stiller spørgsmålstegn ved, om det samlet set medfører mere sundhed.

Vores bekymring retter sig også mod de fremtidige rammer og betingelser for faglig udvikling og forskning, som gerne skulle kendetegne Region Midtjylland som universitetsregion.

Skal vi forfølge regionens vision om at sikre et social- og sundhedsvæsen i verdensklasse, forudsætter det, at der sikres ordentlige faglige miljøer og økonomiske rammer som grundlag herfor. Det samme kan siges i forhold de smukke valgløfter, som såvel regeringen som oppositionen lagde op til ved efterårsfolketingsvalget i 2007. Men da valget var overstået, var de gyldne

valgløfter glemt. Nu oplever vi tværtimod, at man strammer de offentlige budgetter, samtidig med, at man påstår, at der er uændret service, og der gives skattelettelser i milliardklassen.

Nogle af besparelsesforslagene vidner om den panik, der er omkring budgettet. Forslagene får os til at stille spørgsmål ved det værdi- og menneskesyn, der er på vej ind i den offentlige sektor. Vi må spørge: Hvor fattigt kan det blive - selv i et af verdens rigeste samfund?

Offentlig dokumentation vidner om et stadigt mere belastende arbejdsmiljø på offentlige arbejdspladser, hvilket også gør sig gældende i Region Midtjylland. Indholdet i de mange forslag ved vi vil resultere i yderligere forringelser, som vil gøre det svært at fastholde og rekruttere personale i regionen.

Vedrørende økonomi vil vi henvise til, hvordan realvæksten i det private og det offentlige forbrug siden 1995 er skævvredet til fordel for et stærk øget privatforbrug på bekostning af realvæksten i den offentlige sektor. Vi må igen sige: Det er spørgsmål om valg. Vi ønsker, at der rejses en offentlig debat om, hvorledes vi kan indrette vort samfund, så vi sikrer lighed, når vi taler om social- og sundhedsvæsen og infrastruktur som fx kollektiv trafik.

Det er utilstedeligt, at Region Midtjylland er blevet bragt i den nuværende situation i forhold til den fordeling af de økonomiske ressourcer, der er et resultat af budgetforhandlingerne mellem regeringen og regionerne - at vi som ansatte og borgere på må holde for, fordi vi lever længere, er mindre syge og har et sygehusvæsen, der ligger over landsgennemsnit hvad angår effektivitet. Resultatet er en økonomisk ubalance på 1.096 milliard kroner og kontante besparelser på 400 millioner.

Vi opfordrer regionsrådets medlemmer til at agere som lokale talerør for borgerne i Region Midtjylland og påpege situationens alvor og dens konsekvenser overfor såvel regering som opposition og i de partier, I er medlem af. Hvis ikke, ender I som forvaltere af regeringens førte politik, hvilket kan ende med, at ”gården går tvangsaktion”.

Vi opfordrer politikerne til at vise fuld åbenhed om konsekvenserne af den førte politik og synliggøre årsager og sammenhæng med henblik på fremtidige drøftelser om fremtidens offentlige sektor, herunder regionernes fremtid. Ansvar for den førte politik er fuldt og helt politikernes og kan ikke overlades til de ansatte.

Der må rejses en debat om fremtidig styreform for regionerne, herunder regionernes ret til skatteudskrivning samt muligheden for at prioritere mellem driftsområder.

På vegne af DRO,
Det regionale organisationssamarbejde

Else Kayser
(2944 2832, 2160 4337)

Marianne Christensen
(2323 2334)